

Sygn. akt VI Cz 18/14

POSTANOWIENIE

Dnia 3 stycznia 2014

Sąd Okręgowy w Częstochowie VI Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Henryka Szwyngiel

Sędziowie: SSO Halina Garus

SSO Hanna Morejska- spr.

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 3.12.2014r.

sprawy z wniosku Unii (...) w likwidacji w W.

o wpis do księgi wieczystej nr (...)

na skutek zażalenia wnioskodawcy Unii (...) w likwidacji w W.

od postanowienia Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 4 grudnia 2013r.

sygn. akt (...)

postanawia: oddalić zażalenie

VICz 18/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 4.12.2013 Sąd Rejonowy w Częstochowie odrzucił skargę wnioskodawcy Unii (...)w likwidacji na orzeczenie referendarza sądowego w postaci zarządzenie o zwrocie wniosku z dnia 22.10.2013.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd stwierdził że jak wynika z odpisu pełnego z Krajowego Rejestru Sądowego Unia (...) w likwidacji powinna być reprezentowana przez dwóch likwidatorów łącznie, pełnomocnictwo do występowania w sprawie dla profesjonalnego pełnomocnika, który złożył skargę podpisał jednak jeden likwidator, zatem skargę jako wniesioną przez podmiot nieuprawniony należało odrzucić z mocy art. 398 (22) par.5 kpc w zw.z art. 370 kpc i 13par.2 kpc. Fakt że drugi z likwidatorów nie żyje nie zmienia sposobu reprezentacji wnioskodawcy.

Zażalenie na postanowienie złożył pełnomocnik wnioskodawcy zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu że brak jest odpowiedniego umocowania do działania w imieniu wnioskodawcy i w efekcie naruszenia przepisów postępowania tj. art. 130 par.1i 2 kpc w zw.z art. 13par.2 kpc poprzez ich niezasadne zastosowanie. Dlatego wnosił o uchylenie zaskarżonego postanowienia .

W uzasadnieniu podnosił że żaden przepis nie stanowi aby reguły reprezentacji determinowane były wpisami do rejestru, nadto uzupełnienie składu osobowego wnioskodawcy jest niemożliwe gdyż Stowarzyszenie zostało rozwiązane zgodnie z powziętą uchwałą ostatniego walnego zgromadzenia.

Sąd Okręgowy stwierdza że zażalenie nie jest zasadne z przyczyn następujących.

Stan faktyczny i prawny w przedmiotowej sprawie przedstawia się następująco;

Bezsporne jest w sprawie że wnioskodawca Unia (...) jest stowarzyszeniem w likwidacji oraz że zgodnie ze Uchwałą Nr 1XX nadzwyczajnego Walnego Zebrania Delegatów Unii stowarzyszenie zostało rozwiązane, zgodnie z tą samą uchwałą wyznaczono dwóch likwidatorów T. K. i K. M. którzy mieli działać łącznie. W dniu 30.10.2012 K. M. zmarł (akt zgonu k. 54) W dniu 5.07.2013 roku drugi z likwidatorów udzielił pełnomocnictwa procesowego profesjonalnym pełnomocnikom do prowadzenia spraw cywilnych Stowarzyszenia. W oparciu o to pełnomocnictwo wystąpili oni w imieniu Stowarzyszenia do Sądu Rejonowego w Częstochowie Wydział ksiąg Wieczystych o dokonanie sprostowania wpisu w księdze wieczystej, dotyczącego nieruchomości Stowarzyszenia. Ponieważ nie uzupełnili mimo wezwania braku formalnego wniosku i nie złożyli pełnomocnictwa podpisanego przez obu likwidatorów, referendarz sądowy zarządzeniem z 22.10.2013 zwrócił wniosek, zaś Sąd Rejonowy zaskarżonym postanowieniem odrzucił skargę na czynność referendarza z przyczyn wyżej podanych.

Na podstawie tak ustalonego stanu prawnego i faktycznego Sąd Okręgowy stwierdza co następuje

Z mocy art. 36. 1. Ustawy z 7.04. 1989 Prawo o Stowarzyszeniach w razie rozwiązania się stowarzyszenia na podstawie własnej uchwały, jak miało to miejsce w niniejszej sprawie, likwidatorami stowarzyszenia są członkowie jego zarządu, jeżeli statut lub, w razie braku odpowiednich postanowień statutu, uchwała ostatniego walnego zebrania członków (zebrania delegatów) tego stowarzyszenia nie stanowi inaczej. Zatem sposób reprezentacji stowarzyszenia i osoby likwidatorów określa uchwała stowarzyszenia. Stąd bezprzedmiotowe, a w istocie niezrozumiałe są zarzuty pełnomocnika odnośnie braku podstaw do przyjęcia aby sposób reprezentacji był determinowany wpisami w rejestrze, skoro bezsporne jest że wpisy te wynikają z uchwały stowarzyszenia. Mimo podjęcia decyzji o rozwiązaniu stowarzyszenia nie utraciło bytu prawnego. W orzecznictwie Sądu Najwyższego i sądów powszechnych przyjmuje się że zasadą wszystkich przepisów regulujących ustrój osób prawnych jest przyjęcie reguły że ustanie osoby prawnej następuje dopiero po przeprowadzeniu likwidacji. Instrument taki został stworzony także celem zabezpieczenia interesu wierzycieli danej osoby prawnej Stanowisko takie do którego Sąd Okręgowy w pełni się przychylił wynika między innymi z uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego w sprawie IIICZP13/1991 i Postanowienia Sądu Apelacyjnego w Warszawie w sprawie IACr 935/95. Zatem likwidatorzy pełnią funkcję organów osoby prawnej. W tej sytuacji z chwilą śmierci jednego z likwidatorów stowarzyszenia nie można uznać aby istniała luka prawna w przepisach, nie pozwalająca na dalsze prowadzenie likwidacji. Zgodnie z art. 42 kodeksu cywilnego jeżeli osoba prawna nie może prowadzić swoich spraw z braku powołanych do tego organów, sąd ustanawia dla niej kuratora.

. Kurator powinien postarać się niezwłocznie o powołanie organów osoby prawnej, a w razie potrzeby o jej likwidację. Jako brak organów przyjmuje się także oczywiście niekompletność organów. (tak Komentarz do kc pod redakcją K. Pietrzykowskiego Wydawnictwo C. H. Beck W- wa 2013 str.1671 tom I) Oczywiście kurator nie może reprezentować osoby prawnej w sprawach sądowych nie jest bowiem organem tej osoby lecz jego rola sprowadza się do powołania organów osoby prawnej lub wdrożenia procesu likwidacji. Zatem rola kuratora osoby prawnej w likwidacji winna się sprowadzać do uruchomienia procedury zmiany lub powołania likwidatorów. Należy pamiętać że przedmiotowa likwidacja jest prowadzona od ponad 6 lat, czyli trwa ponad rok zatem Sąd Rejestrowy może zarządzić zmianę likwidatorów, tym bardziej jeżeli jeden z likwidatorów nie istnieje. Nie jest rzeczą Sądu dokonywanie pouczeń profesjonalnych pełnomocników jak można rozwiązać podany przez nich problem dotyczący braku reprezentacji wnioskodawcy. Kwestia ta została podniesiona jedynie dlatego że pełnomocnik wnioskodawcy podnosi argumenty odnośnie niemożności prowadzenia dalszego procesu likwidacji, czyli w istocie uznaje że w tym zakresie istnieje luka w przepisach prawa, co nie polega na prawdzie jak wyżej wykazano. Dlatego z mocy art. 385 kpc w zw.z art. 397par.2 kpc orzeczono jak w sentencji.